

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

1881.

Kolozsvár, péntek, május 20

A „KELET” előfizetési díja:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva

Egész évre	16 frt.
Fél évre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy óra helyben	1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői és kiadói szállás: főtér 12-ik szám.

Kéziratok nem adódnak vissza.

Hirdetési díjak.

Egy négyzetes centiméternyi tér ára 2 kr.

Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhan) der Wollzeile 36. Haasenstein et Vogler (Wallfisch-gasse 10) Rud. Mosse Publicitäts-Anstalt. Budapest: Buda posten: Haasenstein et Vogler hirdetés közv. irodája. Goldberger A. hirdetések fevétel irodája Budapest Szervitátor 8. sz.

Dijutalványok

garmond sora után 25 krajczár fizetendő.

Tizenegyedik évfolyam.

SZÁLKA A SZÉLSÓBAL SZE-MÉBEN...

(T.) Nem mondhatnók ugyan, hogy Eötvös Károly ur mindent tudó, — noha mindenhez hozzá szól is, — de hiszen nem is általános képzettséggel bíró ember ő, hanem, mint a német mondja: „Brod-Gelehrter“, vagyis olyan szegény ember, kinél arra való a tudomány, hogy megéljen belőle. Nem is állítja tehát senki róla, hogy ő a politikai pályára készültéssel bírta, de azt tartja: ha más hozzájárulhat a nélkül, hogy tudna, hát miért ne terjedne ki a szabadszólás e joga ő rá is, plane egy ügyvédre, ki azt már nagyon jól tudja, hogy mi szabad, mi nem? Láttam is már egy pár pert igen ügyesen megnyerni, egy másik pert pedig igen ügyesen elveszteni, — hanem a mi ezen ügyességét illeti, pártjával szemben, nem megy vele semmire. Hol Verhovayval teszi magát érintkezésbe, de a mi nem jól üt ki; hol egyik, hol másik párttaggal nem ért egyet a klubban; hol egyik, hol másik párttag nézetével tikközik össze a sajtóban: szóval minél inkább be akarja bizonyítani telivér szélbaliságát, annál inkább kérdik tőle az igazi telivérek: hát akkor mi mik vagyunk?

Hanem olyan feltűnő két szellemi összekocczanásra nem emlékszem, mint a milyen nem régebben közte és Helfy közt, legújabbban pedig közte és Mudrony Soma közt történt. Hallottam is mindjárt utána, hogy Szegeden lép fel, mint képviselőjelölt, s e szerint a szélbalnak három felé húzó három legnagyobb kapacitása, kik azonban nem értenek egyet soha, s folyton kérdéssé teszik, hogy az ember melyiknek higyjen most már a három közül: rangjához illően a két legnagyobb magyar városba akarja magát befészkelni, hogy — mint a szarka az egyik jegenyefáról, a varju pedig a másik jegenyefáról — kiabálhassanak egymásra.

Nézünk tehát az alapos tudományt a két legnagyobb magyar város jelöltjeinek részéről, s hogy vajjon az a nagy harangozás, melylyel a kapukulcsokat elölük viszik, nem tulságos nagy-e egy kicsinyt az olyan halandók számára, kiknél nagyobb Debreczenben is, meg Szegeden is találkozik akárhány; nem Bakay ugyan, de meg vagyok róla győződve, hogy van Szegeden olyan ember, a ki még Bakaynál is okosabb.

A KELET TÁRCZÁJA.

ZDENKO LOVAG.

Halld kedves! elbeszéli egy
Rég elhangzott mese,
Hogy mint lett a szép Bod Helén
Az apród hitvese...

Földvár ura, Zdenko lovag,
A szivtelen ripók,
Egyszer dorbézolás között
Egy gondolatra jött.

— Hej Myze, Walther, Prezlavitz.
Hadd mondok egy dicsőt:
Ki látott valaha köztetek
Solyomnak gerle nőt!

S a három ripók ezimbora,
Zdenkova négyen ott,
A felséges ület felett,
Csaptak vidám habót.

— Nem adja szépen? — elveszem!
S egy karddűfés elé,
Ha kedve volna ellenem
Kardot emelni még.

És folyt a bor és gaz beszéd
S mámor mámorra gyúlt,
A mig kelet felől az éj
S nap hajnalá vegyült.

— Fel Myze, Walther, Prezlavitz!
Elé bíbor ruhám;
Lovamra bárony s scófiom,
Hadd lássa szép arám;
Forgómat, — a Perenyiét, —
Újvárnál vettem el, —

Lássuk azonban, hogy verekszik Eötvös Károly, Helfy Ignác, meg Mudrony Soma egymással, megjegezve, hogy a szélbalon a pénzügyekről Helfy, az ipartügyekről meg Mudrony olvasott legtöbbet, hanem a gyakorlati téren persze még egyik se mozgott egy óráig sem.

Elég az hozzá, hogy a multkor a „Pesti Napló“-ban egy cikk jelent meg, mely istenítette a konverziót; olvasván ezt Eötvös Károly, elhatározta magában, hogy a „Pesti Napló“ azon cikkét átdolgozza, mert azt tudta, hogy szakértő tollából került, s hogy az ő tollából olyan ki nem kerülhetne. Igaz, hogy hasznára van a kormánynak, de hiszen Tiszát nem gyűlöli a „P. Napló“ nál jobban senki, s ha az ennyit ír, akkor a konversio okvetlen megér tiszszar anynyit. Azt vélte tehát, hogy bátran mehet a „P. Napló“ után. Meg is írta másnap az „Egyetértés“-ben, hogy: a konversio nagy vívmány!

Olvassa azt a cikket Helfy ur a telivér és megbotránkozok rajta: hogy mer egy szélbali lap ilyet írni? Rögtön összeügnak-bugnak a telivérek, s elhatározzák, hogy az „Egyetértéssel“ szemben határozati javaslatot nyújtanak be a konverszió ellen. Ezzel aztán persze, hogy kompromittálták az „Egyetértést“, — na de magukat is, mert minden ember belátta, hogy ezek összevéve se értenek többet a pénzügyekhez, mint tyúk az ábéczéhez.

Hanem hát Eötvös Károly ur sokat tanult a dologból; megtanulta először is: hogy a szélbali telivérnek soha se szabad igazat írni; és másodszor: hogy nem szabad okosan írni, még a „Pesti Napló“ után se! Miután pedig nem azért lett jobboldaliból szélbalivá, hogy egyszer csak a párttal összeveszve a képviselőségéből kicseppenjen, hát Csálók a Péter szerint ő is egyet gondolt: hogy nahát majd nem így teszek máskor! s kapta magát, hogy hibáját hamarosan jóvá tegye, hát megragadta mindjárt a legelső alkalmat, s úgy agyon vágta a kormány által a magyar ipar javára hozandó kedvezményt az „Egyetértés“-ben, hogy nem maradt abból épen egy betű sem.

Na hát, — gondolta magában, a mint a kardot hüvelyébe visszadugta, illetőleg, a mint tollát kiverte: — most csak meg vagytok velem elégedve! — S a mint így a láthatárra tekint, melyen most már a telivérek bizalmának napja az ő számá-

ra is felfog kelni, hát majd kiesik alóla a szék, mikor a nap helyett a Mudrony baglyas fejét látja, ki mint Mózés a tiz parancsolatot, hát az meg a maga által szerkesztett „Ipar Lapot“ emelvén magasra, csak úgy lánkol róla a czáfolat: „De igenis, a kormány által az iparnak adandó kedvezmény igen üdvös dolog, sőt a mi hallatlan: a párt az általános tárgyalás alapjául elfogadta.“

Hogy mit csinált Eötvös ur magával, mikor ezt a másik blamárot olvasta? mikor a párt pénzügyi kapacitása után a párt az ipartügyi kapacitást küldte ki az Eötvös Károly ur meghazudtolására? — azt nem tudjuk elképzelni; hanem azt igenis el tudjuk képzelni, a mit t. i. Eötvös Károly ur is gyakran eldúldolghat magában: „Ist eine schöne Gegend“, — a hova én is szerencsétlen flautásnak beszegődtem.....

Igy verik a szélsóbalon a cigányt! Hanem aztán abból nem csinálnak nagy dolgot, hogy ők vajjon igazat beszélnek-e? — Különbben ez a nemesség meg volt ott mindig, s a mit itt írunk, csak azok előtt lehet újság, kik a szélbali pártvéreke egymás elleni agyarkodását nem ismerik.

HALLATLAN!

A románok Nagy-Szebenben határozottan ellenséges állást foglalnak el Magyarországgal szemben, csinálnak olyasmit, mintha a francia alsó néposztály külön országot, külön országgyűlést követelne magának Franciaországban; ki-mondanak elveket, a melyek a világ minden alkotmányos államában edes keveset különböznek a honarúlastól.

És mit cselekszik a magát leghazafiasabbnak áruoló szélbali e Magyarországi ünhilistákkal szemben?

Fellázad a jó érzés azon politikai erkölcselenség láttára, a mit ezen magát legerköcsösebbnek tartó, s a magyar államiság legeszményibb törekvéseit privilegizáló párt elkvet. Páratlan politikai önhazasonlás, magas foku stilyedés, hallatlan cinismus a legközönségesebb erkölcsi elvekkel szemben, szükséges ahoz, hogy egy párt ily magatartásra vetemedjék.

Lássuk a tényeket!

A szebeni gyűlés programjának egyik pontjában az áll, hogy a románok aktivitás esetén is a jelenlegi állapotok megváltoztatására törekedjenek. Tehát szavaztak volna azon párttal, mely legelső sorban a jelenlegi kormányt meg akarja buktni. Köztük van a szélbali is.

Már most mi történik?

A kolozsvári „Ellenzék“ a szebeni gyűlés előtt heteken keresztül palam et publice teszi a szepet az erdélyi románoknak. Udvarias bókokat mond nekik, beismeri, hogy sok igazságtalanság történt velük szemben, vannak jogos követeléseik, melyeket a cikkek intencióiból kivételöleg támogatni ígér, csak ők is támogassák a szélbalt.

Már most megtörténik a szebeni scandalum, az erdélyrészi románokra nézve kimondatik a passivitás, a királyhagóntuliakra az activitás.

Lássuk, miként alakul erre a szélbali politika?

Az erdélyrészi oláhokban a szélbali nagyot csalatkozván, az „Ellenzék“ egész erővel rájuk ront, irván eképen:

„Ily emberekkel szemben nincsen helye az érvelésnek. Ily dolgokat nem pennával szokás igazítani, hanem államügyészszel, vizsgáló bíróval és börtönmesterrel.“

„Hiszen ez konspiratio a magyar állam egysege ellen; ez árulás in optima forma a haza ellen!“

A mely országot megtitri kebelében az ilyen beszédeket, az lemondott arról, hogy mint ország hivatást teljesítsen; az oda dobta fennállhatási feltételeit, egész jövőjét néhány tudatlan és félszeg igazgatónak. Az ilyen jó madárnak kör-mé-re szokás verni.

Tegye meg ezt a kormány. Indittassa meg ellentük a lázítás bünperét. Értesse meg velük, hogy bolondoknak és ostobáknak sok szabad, de azt még nekik sem szabad megengedni, hogy államiségünk építletére tüzes tűszköt dobjanak.“

„És ezek az emberek az osztrák birodalommal való egybehangzást emlegetik? Tömlőzbe vetik!“

De a Királyhágón tul a románok választani fognak, s van kilátás rá, hogy a megválasztottak bizonyos kérdésekben a kormány ellen fognak a szélballal szavazni. Ezekkel szemben tehát, habár ugyanazon egy oláh gyűlés határozatainak hódolnak is, másként kell banni. És a szélbali erre is képes. A budapesti „Egyetértés“-ben szó szerint ezeket látjuk és olvassuk saját élő szemekkel:

„Készen van a román ajku honpolgárok politikai programja. E program felette érdekes. Nemcsak azért, mert új, hanem azért is, mert oly mérsékelt, hogy pártját mi nem ismerjük az alkotmányos nemzetek történetében. Mindenek előtt megjegyezzük, hogy a nagysebeni értekezlet külső lefolyása jó benyomást gyakorol ránk. Mivel férfiak gyűlékezete volt ez, kik meglehetősen üntudattal s teljes komolyság látszatával tárgyaltak higgadtan és szenvedély nélkül nagy politikai kérdéseket.

Mindent felejt, futásra kél,
Hogy mentse meg magát.

De ám a hű apród se rest,
— Hogy is lehetne az!
Nyomában gyorsan ott terem,
De szembe áll a gaz.

Négy szembe' tűz, kard kardra tűz,
Cseng, peng a gyors acél —
S a végről egy el-elűlő
Halálhürgés beszél...

Helén, a bájos Bod Helén,
— Mit oly remegve várt:
A hű apród szíven bizony
Atyát s férjét talált.

Itt véget ér kedves! ama
Rég elhangzott mese; —
— Lásd így lett a szép Bod Helén
— Az apród hitvese. —

Tompá Kálmán.

A LÁMPAGYUJTÓ.

MISS CUMMINS REGÉNYE.

MÁSODIK RÉSZ.

ELSŐ FEJEZET.

VALÓDI UDVARIASÁG.

(Folytatás.)

— Mondja csak miss Pace, szólt újból Graham ur, mi lett a Pace tábornok családjából?

— Mind meghaltak, válaszolt miss Pace gyorsan. Mind, mind meghaltak.

Hogy a tárgyalás szenvedélyesség nélkül folyt le: ez a körülmény különös elismerésünkre méltó.

Annyi bizonyos, hogy a nagysebeni politikusok kiérdemlették azt, hogy munkálatukkal tüzetesen, komolyan s jóakarattal foglalkozzunk. S tesszük is ezt. Sőt mindenek előtt kijelentjük, hogy programjuk nemely pontja ellen semmi kifogásunk. Ha ők egyházi és iskolai önkormányzatukat védik: ezt helyeselhetjük. Ha ők a választási törvény reformját akarják: ebben velük alighanem sok részletnél találkozunk. Ha ők a nemzeti törvény revíziójára, nyelvük kulturális kifejlesztésére s bizonyos mérvű közizagatási használatára, a hivatalokbani arányos, de természetesen képesség szerinti részesülésre törekednek, ha okos nemzetgazdasági és pénzügyi politikát követelnek: mindez oly dolog, melyben velük részt egyetértünk, részint komoly tanácskozásba bocsátkozhatunk. Sajtó, gyűlés, törvényhatóság, országgyűlés nyitva áll e kérdések vitatására s mi e vita elől ki nem térünk, sőt öhajjuk azt.

„Még az a törekvésük is, mely szerint ők Erdélynek külön önkormányzatot s Erdély és Magyarország között tán valami dualisztikus alkotmányformát szeretnének felállítani, közjogilag s forma tekintetében nem kifogásolható.“

„Nekik a pártok, a nagy pártok valamelyikével szorosabb viszonyba kell lépniük. De az, melylyel ezt tehetik, nem lehet a kormány-párt. Hogy várhatnak ettől például okos közigazdasági és pénzügyi reformokat, holott e párt uralma alatt lett koldussá velünk együtt a román ajkú nép is. Mi azt hisszük, a nagysebeni politikusoknak mindenesetre **komoly kísérletet kell tenniük, a magyar függetlenségi párttal lépni szorosabb szövetségre.**“

Hallatlan alávalóság!

A magyar szélsóbal elfogadta a románoknak 1848-ban a campu libertin esküvel felfogadott programját, melynek megvalósításáért testvéreinket legyilkolták, virágzó városainkat felperzselték.

Öhajtanók kikáltani, mint az ítélet harsonája, hogy zugjon a hegerek között Erdélyszerte minden magyar ember fülébe, miszerint a szélsóbaloldal Erdélyt el akarja dobni magától zsákmányul az oláhoknak, belenyugszik a külön erdélyi országgyűlésbe, miként ezt Kossuth akará, hogy Erdély ép oly olvált testté legyen

Elzarándokoltam a család ez ágának sirjához. Szomorú és megható volt a látvány, folytatta pathetikus hangon az öreg hölgy. Egy nagy pászintos helyet találtam vasráccsal körülvéve, s közepén szép nagy fehér márvány emlékoszlop állt, ez alá voltak alkalmasint mind annyian eltemetve. Oly tiszta, csillogó volt e kő, mint az alabástrom, s rajta e szó állott:

„Pace“ (béke.)

— Minő szó állott? kérdezte mrs. Graham, azt vélve, hogy tán rosszul hallotta.

— Pace, asszonyom, pace, csupán ez semmi más.

Bármily komoly volt is e tárgy, még is általános halk nevetés hangzott a körben ülők között, s mrs. Graham észrevéve, hogy Kitty és Fanni közel van hozzá hahotában tűrni ki, jelt adott a felkelésre.

Az uraknak sem volt kedvük tovább asztalnál maradni, s ők is követték a hölgyeket a téres előcsarnokba, melynek üdítő hűvössége nagyon hívogató volt a nap forró szakában.

Miss Patty és Fanni sürgették Gertrudot, hogy akarata ellenére is, az oda egybegyűlt társasághoz csatlakozzék, s így Grahamné, ki soha sem volt hajlandó rövid délutáni álmát feláldozni, volt az egyedüli, ki elvált a csoporttól, s szobájába távozott.

Az érdeklődés, melyet miss Patty felkeltett, oly általános volt, hogy minden külön folytatott beszélgetés megszűnt, s az egész társaság figyelme azon tár-

külön Magyarországtól, mint az Ausztriától dualistikus alapokon. Szté akarják tépni az uniót, s megsemmisíteni az erdélyi magyarságot.

És mindezt néhány hitvány szavazattal. Hallatlan árulás!

Ily égbekiáltó romlottságot soha magyar párt még nem árult el.

Ha egy idegen nemzetiség akar bennünket kiirtani, ezt tudjuk érteni. De hogy saját édes testvéreink tegyék nyakunkra a kést és egy pár szavazattal elárulják a félhazát, — ez már vérlázító!

Itt a hegyek között néhány lázító szemébe pöki a magyar államiságnak, kigunyolják törvényeinket, bonárlásig mennek nyilatkozataikkal s ekkor elől a kormányra éhezett szélsőbaloldali s megdicséri a tribunokat, hogy higgadtan, szépen viselték magukat.

Borzasztó!

És ez a párt akar bennünket erkölcsökre, becsiltele és hazafiságra tanítani!

Pfuj! Pökedelem!

Az egyik közlőnyűlt börtönre dobhatja azokat, a kik nem szavaznak neki, a másik a hatalmasabb, mely egyzersmind maga a párt, odáig éri a magyar haza legszegényebb, de legüfaldozóbb, leghazafiasabb részét egy pár szavazattal!

Gyalázat!

Képviselőválasztási mozgalmak.

Magyar-Igen, 1881. máj. 15.

A magyar-igeni képviselő választókerület szabadelvű pártja f. hó 11-én tartotta meg alakuló ülését. Megválasztották: a párt kerületi elnökévé Ninger Ignác esperes plebános, alelnökévé Köblös Miklós, jegyzőjévé Tanczos János.

Ugyanezen alkalommal a párt a kerület jelenlegi képviselőjét, Lukács Lászlót, tulnyomó nagy többséggel a jövő országgyűlésre is képviselőjelöltjéül kiáltotta ki.

Akadit azonban egy kisebbség Bürger Márton izraelita bírtokos személyében, a mely jónak látta Lukács László ellenében Mohai Sándor gyulafehérvári ügyvéd kijelölését kívánni, mert „tudomása szerint” Mohai Sándor is a szabadelvű párt tagja. — Valóban, nagyon élelmes gondolat volt Bürger Mártontól jelöltjét „tudomása szerint” a szabadelvű párt hiva gyanánt mutatni be egy oly kerületben, a melyben az ellenzék — minden machinatio daczára — nem tud gyökeret verni.

Ugy látszik azonban, hogy Bürger ur tudomása ez alkalommal nagyon gyarló alapon nyugszik; s hajlandók vagyunk nyilatkozatát ezen körülménynek s talán gyöngye emlékező tehetségének tulajdonítani, nem akarván felténni, hogy Bürger ur szándékosan rossz hiszemű játékot akart volna űzni polgártársaival.

Mindamellet szükségesnek tartjuk Bürger ur „tudomását” rektifikálni.

Alig van valaki a magyar-igeni kerület intelligens választói között, ki ne tudná, hogy Mohai magát uton-utófélen az ellenzék hívének vallotta és vallja.

Alig van valaki — Bürger uran kívül — ki ne emlékezzék, hogy Mohai gyulafehérvári fáklyászenék és más pártünnepélyek alkalmával a legujabb időig, mint az ellenzék ünnepi szónoka szerepelt.

De, ha Bürger ur nem hajlandó Mohai s a-

gyakra irányult, melyeket miss Patty hozott folyamatba.

Bella még mindig meglehetősen megvető arcot csinált s igyekezett, csak részben sikerült eredménnyel, Osborn hadnagy gondolatainak más irányt adni.

De Kittyt annyira mulattatta miss Pace eredetisége, hogy nem tett kísérletet valamely magán társalgásban keresni szorakozást, s nagyon elégtelnek nézett ki, miután Bruce ur oldala mellett ült, ki maga is jól látszott mulatni.

Most a divatra s öltözködésre, miss Patty két kedvenc beszéd tárgyra, tért át a társalgás, s miután hosszadalmasan beszélt a szép iránti érzékről, mit a szabóság és pipere munkákban nagy jártaságával is bizonyított, felállt, s lassu léptekkel közeledett Bellához, bár ő volt az egyedüli a társaságban, ki kerülni látszék őt, elkezdte ruhája kelméjét vizsgálni, megtapintani, s végre kérte legyen szíves felállni, hogy bővebben tekintessen ruhája készítése módjának rejtélyeibe, s megjegyezte, hogy egy ily művésziessen előállított ruha darabnak leírása, valódi gyönyör élvezet leend, néhány fiatalabb barátnője fiúleinek.

Bella mély felháborodással vonakodott kérését teljesíteni, s haraggal hártotta el magáról az öreg hölgy kezeit, mintha érintése beszennyezné őt.

— Állj fel Bella, sugta neki Kitty, ne légy oly naakacs.

— Miért nem állsz fel te magad, s muttad meg neki ruhádat, piszok ismerősei mulattatására?

ját szavainak és tetteinek hitelt adni, idézhetünk egy másik tanut is. Ugyanis Mohainak egy intimsa — kit hangjáról ismertünk fel — szószerint a következőket írja a kolozsvári „Ellenzék” 1. évi ápril 12-ki számában: „Mióta Alsó-Fehérmege magyar-igeni választókerületében ügyvéd dr. Mohai Sándor ellenzéki programmal lépett fel, a kormánypárti mamelukok cserepár tábora oszló félben van...

...Vannak ezen rokkant mamelukok között egy néhányan, kik ellenzéki jelöltünk fel is kérék, hogy lépjen fel kormánypárti programmal; de nem oda Buda! szóla Mohai, ...mameluk urak, önökkel nem szövetkezem.” — Így ezen cserepár czikk, a mely Mohai egyik colporteurjétől származik s kövte hisszük, hogy annak megjelenéséről Mohainak tudomása nem lett volna.

Ily előzmények után Mohait, mint a szabadelvű párt tagját ajánlani valóban megható — szerénység.

Az ellen, hogy Bürger ur saját reputációját ily módon csorbítja, senkinek sem lehet szava; de hogy pártunk választóinak józan ítélő tehetsége ily durva hálával téessék próbára, az ellen már határozottan tiltakozunk.

A trónörökös B-pestén.

A főváros előkészületei.

Budapestre alig lehetett ráismerni már tegnap. A rendes sürgés-forgás most meghuszsorozódott fokban jelentkezik, mint végtelen nyitlóság, forrongás; az utcazók ezernyi ezer ember hullámsík szakadatlanul, elborítva járó, kocsiutat, mindent; a lovasutak görnyedeznek a ropant teher alatt; a sok szálguldozó kocsi czamogóvá volt kénytelen válni a ropant közlekedés miatt, s még ugy is bajosan tudnak haladni, bár tolytonosan kűrtölnek, habóznak. A vidékieket, külföldieket százával ontják a vonatok. Mindentlét idegen arcokra bukkanunk, bámuló csoportok állítanak meg kérdezősködők — nagyobbára azután, a mit már meg nem kaphatnak: fogadói lakás, ablak- és színházjegyek, — ezekre vágyik mindenki, nagy hiába.

A disztések.

Az új pályaudvar meglepően pompás képet nyújt. Az üveges tető minden vasbordájáról hosszu, széles lobogó függ alá; fölvalta a magyar és a belga színek, végig az egész boltozaton; az oldalfalak minden ablakközét keresztbe rakott magyar lobogók töltik be, a parkányzaton gömbölyű iveket képezve, zöld lombfűzér fut végig. Az épület egyik oldalán díszes magyar és belga lobogók csoportja övezi a belga czimert, hátterében, szembe a czimerrrel a magyar korona díszlik hasonló draperia között. A pályaudvar egész árboezerdő; körül a kerítés mellett van vagy harmincz pózna kitűzve, mindeniknek csuésában magyar lobogó, derekán a lombbal körülkoszorozott országczimmer, mely fölött apró lobogók lengenek. Ez árboezok ives sora impozáns benyomást tesz, különösen midőn egy kis szél megindul és a színes lepek uszva a légben, hatalmas, hullámozó nagy kört kepeznek.

A váci-utra kiérve, az első egy-két ház egészen el van borítva lobogókkal, czimerekkel és lombfűzerekkel; csak a hol, a London fogadón tul, a körút elvesztí rövid görbülését és egyenes vonalnak indul neki, ott van felállítva a nagy diadalkapu. Ez — az egész bevonulásméntén a legnagyobb — három átjáróval bír és

— Engem nem kért fel reá, viszonzá Kitty, de a legszívesebben megteszem, ha meg akarja nézni.

— Miss Pace, folytatta vidám hangon, mi közben a kíváncsi miss Patty eléállt, bámulja meg az én ruhámat, s vegyen mértéket róla, ha kedve tartja.

Bűszke lennék e szerencsére.

Csodálko képpen a Kitty ruhája nagyon csinos volt e napon, s valóban méltó a megbámulásra. Miss Patty különöböző megjegyzéseket tett a ruha készítése, s különösen annak farkára nézve, miként a szoknya haszontalan, s kényelmetlen meghosszabbítását nevezte, s midőn kíváncsisága ki lett elégítve, elkezdett elhagyott helyéhez visszafelé lépegetve, előbb hátra tekintve, hadd lássa, hogy tites e még, s mintegy megnézendő zemeivel, hogy hány lépést kell még odáig tennie, s azzal számtalan bókók között folyton hátrafelé lépegetve haladt arra felé.

Bruce Fanni, ki a szék mellett állott, s azon megjegyzést tette magában, hogy az öreg kisasszony jól kiszámította bizonyosan, hogy épen hányat kell lépnie székeig, kezét a szék háttára tette, mintha készülné elhuzni helyéről, s felbátorítva Isabella egy intése, s mosolya által, csakugyan el is mozdította azt kevéssé helyéről, annyira, hogy az öreg hölgyet könnyen veszélybe hozhatta.

(Folyt. köv.)

fővonalaúl négy rendkívül magas árboez szolgál; mindenik iudat, melynek szíve fehér, kigyós vonalban, sűrű gyűrűzéssel fog körül a zöld fenyőlombfűzér; tetejében a keresztirudak alatt hullámos, lecsüngő ivеккé ereszkednek ez iver, olyan sűrűn váltakozva, hogy szinte egész hálót alkotnak, föllbe jönnek a lobogók — a magyar színi zászlók. A kapu három átjárója közül a közbelső oly széles, hogy négy kocsi kényelmesen elfér egy vonalban, míg a két szélső a lovonatu vaspályát bocsátja át maga alatt. Mindjárt a nagy kapu mögött jobbra töle van az első tribune.

A második diadalkapu a marokkói illetve fűrdő-utezán van fölállítva; és az előbbinél szélességre kisebb, de magasságra és külső díszre mindenben megegyező az előbbivel. Ennek csak két magas oszlopa van, egykőosan gyűrűző lombfűzéirevel, aláereszkedő iveivel, lobogóival pompás látványt nyújtott már ma is készületlen állapotában. A harmadik diadalkapu a Ferencz József kapu maga az Albrecht-ut végiben; a szilárd köv valóban fölülte hasonlít az olyan lenge épülethez, mely el akar röpülni; csupa zászló meg ringó fűzér az egész: körülövezve elül is hátul is egy fölírast: „Isten hozott!” mely este transparentil fog szolgálni.

Az épületek között a váci körút mentiek nevezetesebb palotái kiváló díszítiek. A fűrdő-uteza az, a mely a legnagyobb pompát fejtette ki. Nincs itt egy épület sem, melyen a díszítések ne volna ép oly tömörek, mint gazdagok s ne volna bennük felhasználva a koszorutó a transparentig, a draperiától a kinyuló lobogóig, a lombfűzértől egész az ablakokból alá csüngő kis zászlókig minden fajtája a ház dísznek. Az Andrásy-palota olyan, mint egy virággal lengő zászlókkal, a Moesonyi ház majd hogy el nem repül, míg a marokkói ház komoly szemöldjét most lebbenő könnyű nemzeti szín redők képezik.

A bécsi utczában az angol-osztrák bank palotája pompázik élénk ablakpillérein, — minden két ablak között, — Rudolf és Stephanía nevének egy-egy ölmagas bűtjével, melynek anyagát mindenütt rózsá és lombfűzér képezi; majd a váci utczába jutunk, a hol erdejével függ a lobogó, egész mező a draperia, az apró zászlók olyanná teszik a falakat, mint a tenger színet a fodros hullámot verő szél; így a Dorottya utczában, a Gizellatérén és mindentűt e környéken. Sok helyütt pedig már kinn csüng az egyszerű, szerény alig észrevehető sodronylámpa, melyből azonban holnap vakító fényűzőnt fog városzerte szórni a hatalmas villamosság. A Ferencz József-tér szintén tele van árboezokkal; a három kis kert körül magásra ágaskodnak a zászlórudak, melyekről holnapra kelve magyar és belga színek fognak uszni a légszárnyán.

Az Európa szálló oszlopaít zöld lombfűzér gyűrűsíti körül; az ablakok teli virággal, a ház-tetőkről lobogók nyulnak ki; a kereskedelmi miniszterium palotáján még össze van göngyölve a parkányok díszé, de azt holnap lebontják: hadd lobogtassa a dunai szellő; a Coburg-palotát ma délután kezdtek el díszíteni; erkélyét bevonták fehér redős leppellel, melyre bizonyára vörös és zöld csikok jöve, adják majd ki a hercege magyar nemzetének színet, a szabadelvű kör helyisége előtt a mit zöld lombokból, nemzeti zászlókból és vörös draperiából össze lehetett állítani, az már együtt van, és a Lloyd-épület nehéz arányaira tetemesen fölvidítólághat. A József főhercege palotájának díszé majd nem egészen készen van már; e palotán semmiféle más szín nincsen mint magyar; hat termes, széles nemzeti szín lobogó leng tetőjén, ez földíze; aztán vannak a lombfűzerek, minden csomó ponton egy-egy piros rózsás csokorral, ennyi az egész, nemesen egyszerű, de szép és megkapó. Ugyanugy van feldíszítve a szemközti miniszterelnöki palota is, míg a mellette levő várszínház már a lombokon és zászlókon még a magyar korona és társországainak czimereit is mutatja.

A műcsarnok palotája szintén ki lesz díszítve, s itt minden költokezésnek különösen az ad becset, hogy a trónörökös udvarmesteri hivatala táviratilag tudatta, miszerint a trónörökös pármegfogja látogatni a műcsarnokot. A palota elején ferdén előre álló rudsoron bíboros menyezet lóg, a rudak tölnyulnak a menyezetben, széles karikákon lecsüngő lobogókat tartva; a parkányzatot meggy-piros bársonnyal vonják be, a két szárnyon pedig szintén két-két függőleges zászló álland, — középkorias, tömörebb modoru valamennyi. A lobogók között transparentil lesz a „Társulat czimere, még két oldalt a trónörökös pár monogrammjá fog ragyogni.

Az üzletek kirakatai szintén magukon hordják az általános tüneples jellegét. A trónörökös pár arczképe, szobra, neve minden nemű formában és színben pompázik különösen a váci utczában. Ez utczában megkapja az ember figyelmét a Dietrich és Gottschlig udvari szállító czég tea- és rumkereskedésének földíszítése. A kereskedés homlokzata gazdagon meg lesz világítva gázlámpákkal, a lángsor közepét egy gáznáp képezi, a sor két felén a trónörökös pár novének kezdőbetűivel. A nagyterjedelmű kirakatablak fölülte izléses salonná van átalakítva, falait gazdag vörös gobelinso-

nyegek borítják. A kirakat alapzata mohával van befűdve, s gazdagon aranyozott ráházattal befoglalva. Két márvány piedestalon a trónörökösnek és nejének közel egy méter magas, művészi kivitelű mellszobra áll. Egy vánkóson egy ezüst babérkoszorú nyugszik arany gombokkal, a koszorú transparentben e szavakat mutatja; „Isten hozott” A koszorut külön ez alkalomra rendelte meg a czég Bachruch A. budapesti ékszerésznél. A kirakat egész díszét egy nagy őt águ gázezállár koronázza meg.

A fogadtatás részleteiről terjedelmes távirataink szólnak.

Muszkaoország.

Az óriási birodalom rothadt a fejétől a lábáig. A vergődés, a rombolás, támadások, a belső harc nagy mérvet öltöttek. A hatalmas ellenség, mely a mindent bíró czárral szemben saját birodalmában támadt fel, támad lépten nyomon s aligha III. Sándor lesz győztes e harcban.

A nihillisták a czár manifesztumára feleletül kitalványt bocsátottak ki, melyben kinyilatkoztatják, hogy a rájuk erőszakolt háborút elfogadják és reménylik, hogy győzni fognak, miután a czár hatalmától nem félnek.

III. Sándor nem ott kezd a maga uralkodását, a hol várta a világ, az engedmények téré, de vaskézrel, rombolással akar rendet előállítani. Kormányja a legembertelebb eszközöktől sem tart, csak célhoz vezető legyen az. — Tegnap táviratunk emlitette, hogy Jesze Helfmann, e szegény nőt, ki mint az összeskülvök helyiségek gazdaszonya sok mindent mondhatott volna a rendőrségnek, mily kínzásokkal vallatták. Ma az Egyetértés távirata a következőleg részletezi e kínzásokat. Az orosz rendőrség pokoli eszközökhöz nyult. Hessze Helfmant börtönében tréfából telakasztják, hogy megizelje kivégeztetését. Pár pillanatyú kínzatas után ismét életre hozták. Tegnap az a hír volt elterjedve, hogy a vizsgáló bíró segédei egy ily kísérletnél a lurkot kellettől erősebbre húzták, ugy hogy az agyon kizott Jesze Helfmannt minden orvosi segély daczára sem tudták többé életrehozni.

A zsidó üldözések is mind nagyobb mérvet öltének.

Podvolocziskából, május 17-ről távirják. Tegnap este 10 órakor 200 kazap meghanta Volocziskát, felült 30 zsidóbázt. Egy zsidó, a ki ellenállt, megöletett, 15 kapazot elfogtak, a többiek megfutamodtak. Az orosz hatóság nem engedte meg a zsidóknak revolvereket használni. Ma reggel 3 órakor 10 kazap megakarta ujítani a támadást; de elfogattak. Valocziska körül néhány faluban az éjjel zsidók kiraboltattak, a következő éjjelre ismét jelentettek támadást a kazapok Volocziska ellen, s néhány százan készülnék jönni, eddig hiába vártunk katonaságot Volocziskába. Volocziskából 100 zsidó család ide menekült. A Volocziskában állomásozott katonaságot Zmerinkába vezényelték. Tulczin, Zmerinka melletti városokban ropant félelem uralkodik. — Minden zsidó házában egy orosz katona őrködik, kit a zsidók tartoznak fizetni. Kievből minden gazdagabb zsidó és keresztény család elmenekül, Kievből attól félnek, hogy május 23-án borzasztó vérengzés fog történni, miután akkor egész Oroszországból érkeznek bucsujárók az ottani híres orosz templomba.

Berditschevből újabb zsidóüldözésről érkeztek hírek, mely szerint számos ház, zsinagógák és áruraktárak elpusztitattak vagy leégetttek. Több mint 20,000 zsidó menekült az osztrák határ felé. Mintegy 3 ezeren botokkal és kövekkel fegyverkezve, a vasuti állomások közelében az utazó családokat védelmezik. A városban éjjel-nappal számos katonaság és rendőrség áll talpon. Tocherkessoff a kiewi kerület parancsnoka Berditschevbe a 126. rilski gyalogezredet az ottani helyiség erősítésére rendelte. A Berditscher körüli falvakban a zsidók a parasztok által felkoncoztattak. Kasiatino városkában és Owetsatsem faluban szervezett és felfegyverezett paraszciapatok nihilistáktól vezető támadják meg a zsidókat. A vasuti munkások a vasuti bérloket és sok falusi koresmát pusztítottak el. Kiewben a Plosskaja, Tschasjai város részben több zsidó háza felgyujtattak s minden éjjel tűz üt ki. A félelem mindentűt nagy.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

NEHÁNY SZÓ

a kolozsvári színházi választmányhoz.

II.

A mult alkalommal elmondtuk véleményünket a színház igazgatására nézve, most áttérünk először is az azon kérdéssel kapcsolatos szakszereztetés, vagy művezetés kérdésére.

Mielőtt azonban javaslattal állanánk elő a jövőre nézve, vessünk előbb egy futó pillantást a jelenlegi rendszerre.

Ez idő szerint a műfajok általános vezetése egy ugynevezett főrendezőre van bízva. Ővé a korlátlan hatalom a darabok megválasztásában, a műsor készítésében, — (s ezt a munkáját az igazgatóság helybenhagyólag veszi tudomásul) —

a szerepek kiosztásában, a díszlet és ruházati beruházásokban: ő dramaturg, a tulajdonképeni titkár, az új operettek rendezője és scenirozója az első működő színész, (ki mindig azt játszatja, amit akar és akkor, a mikor akarja) rendező, gazdája a színháznak, az adminisztratív dolgok vezetője stb. stb. Hogy már most e ropant elfoglaltság mellett a vezetés körében, okvetlenül hiányok vannak, az a dolog természetében van s természetes folyamánya ennek az, hogy az igények semmi részről sem lévően ki-elégíthetők zugolódás van ugy az előadó színészek mint a nagy közönség között.

Ennyi munkát egy embernek jól végeznie teljes lehetetlenség.

Ha a vasszorgalmat és e különböző természetű elfoglaltsághoz szükséges ismereteket föltételezzük is — ennyi munkához egy működő színésznek nincs elég ideje.

Ezt láttuk legalább a lefolyt színházi év alatt s láttuk főképp a műsor készítésében és a szereposztásokban. Hogy egyéb kérdéseknél hogyan állanak azután a dolgok, azt csak a beavatottabbak tudhatják.

Létezik ugyan némi munkafelosztás a rendezés körül, de az egyesek munkaköre annyira nincs praecisirozva, hogy a ki pl. ma tragédiát, az holnap operettet rendez és megfordítva. Pedig külön studium ez, külön amaz. Tanulmányt és szorgalmat igényel mindenik, ha az illető rendező az igényeknek meg akar felelni. Ez azonban csak akkor lehetséges, ha az illető rendezők külön szakmakörre vannak felosztva.

Legyen külön rendező a vígjáték és színmű, külön a dráma és tragedia, és külön az énekes válfajú darabokra. Miután pedig színházi rendezőink különben is előadó színészek, pénzbeli differenciát e rendszer nem képezhet.

A műsor készítés szintén nem lehet egy ember kizárólagos joga. Nem is emlíve a nagy visszaélést, melyet e hatalom nyújthat, nem helyeselhetjük azt a méltányosság szempontjából.

Ha a műsort nem maga az igazgatóság készíti, ugy bizzon meg e fontos és legényegesebb feladattal többeket felváltva az első rendű tagokból, vagy bizza meg a rendezőket vele, de ne engedje azt egy előadó színész korlátlan szeszélyének. A szerepek kiosztását ugyan erre a bizottságra kellene ruházni, mert ha nem is hívjuk fel a választmány figyelmét a lefolyt év alatt történt helytelen s a közönséget nem egy ízben bosszantó szerep kiosztásra, legalább azon eljárásra, mely az idén jutott résztulnak, mikor a műsor készítő főrendező (ki tetszése szerint választhatott a szerepekben) hol szerelmes, hol intrikus, hol kedélyes apa, hol bonvivant alakokban lépett föl, megvonta másoktól az őket megillető szakmakört, mit egyáltalában nem lenne nehéz bizonyítani.

Ez eljárás mind a közönség rovására esik, és ennek nem szabad tovább is így maradnia. A színház érdeke megkívánja, hogy ugy a közönség, mint a tagok jogai tiszteletben tartassanak. Ismételjük tehát, hogy mi a jelenlegi főrendezői állást helytelen elnevezésével együtt teljesen mellőzhetőnek tartjuk. A vezető Intendáns legyen a rendelkezés jog, kit saját munkakörükben a szakrendezők támogatassanak.

Szükség volna azonban a főrendező helyett egy gazdára a színháznál, kinek feltegye le a tartozniék a színház összes beruházásai, kinek kötelessége volna kifizetni a ruházati és díszlettár gondozására ügyelni, hogy, mint jelenleg a ruhátár ne heverjen évekig minde szőlőztetés nélkül a színház nyirkos szobáiban, hanem tartassék az kellő tisztaságban és rendben. Helyettesíthető a nálunk szintén hiányzó ellenőrt és végezhetné a napi irodai tendóket. Miután a második kérdésre, a művezetésre is elmondtuk véleményünket, áttérhetünk a szervezkedés és szerződtesek kérdésére.

A kolozsvári

lóversenyek sorozata,

1881. september 30-án és október 2-án.

VERSENY FELTÉTELEK.

Első nap, péntek szept. 30-án.

I. Asszonyságok díja, tiszteltetj. Futhat minden 16. Távolás 2000 méter. Teher 3 évesre 65, 4 év. 72, 5 évesre 85 idősebbre 75 kgr; mére 1 1/2, telivérre 2 1/2 kgrammal több. Lóra, mely futás végett győpen meg nem jelent, 5 kgrammal kevesebbet; lóra, mely már díjat nyert, 5 kgrammal több. Erdélyi mén, vagy kanca ivadékkára kettő és fél mindkettőre négy kilogrammal kevesebb. Erdélyen kívül ideimított lóra 4 kgrammal több. Nem Erdélyben elletett lóra még 5 kgrammal több. Urlovarok. Tétel 25 frt f. v. f. Tételek let az első, felét a második ló kapja. Nevezés szeptember 4 déli 12 óráig.

II. Első osztályú államdíj 4000 frc. aranyban. Futhat minden continentális mén és kanca, francia lovak kivételével. Távolás 4824 méter. Teher három évesre 53 1/2 4 évesre 63 1/2, 5 évesre és idősebbre 67 kgr. Mére 1 1/2 kgrammal több. Egy 1600 frt értékű verseny nyertesére 3 kgr., két ily, vagy egy 3000 frt értékűre 5 kgrammal több, de nem halmozva. Erdélyben elletett és nevelt mén, vagy kanca ivadékkára 2 1/2 kgr., mindkettőre 4 kgrammal kevesebb. Tétel 100 frt, fele bá-

nat. Egy hóval a verseny előtt bejelentve csak 25 frt, bánat. Tét- és bánatösszeg fele az első, fele a második lóé. Nevezés 1881. júl. hó 20-án déli 12 óráig.

III. Reiterclub eladó akadályverseny. Díj 300 frt az elsőnek. Tét és bánatösszegek a második lónak. Club-tagok tulajdonában levő és ilyenek által színekben, vagy egyenruhában lovagolando lovaknak. Távolags kb. 4000 meter. Oly lovak, melyek 1879. és 1880. években egy 1000 frtnál több értékű versenyt nyertek, kizárva. A nyertes 2000 frtért eladód, minden 100 frt kevesebbet 1 1/2 kiló leengedés. Teher 4 évesre 70, 5 évesre 75 1/2, 6 évesre és idősebbre 77 1/2 kiló. Az árverzési többlet a Reiterclub pénztárára. Tétel 10 frt., f. v. f. Nevezés sept. 15-én déli 12 óráig.

IV. Harmadosztályu államdíj 2000 fr. aranyban. Futhat minden állandóan Erdélyben lakó tulajdonos bona fide birtokában lévő Erdélyben elletett és felnevelt 3 éves mén és kanca. Távolags 3216 méter. Teher 55 1/2 klg., kanczára 1 1/2 klgmmal kevesebb. Egyezer frt értékű verseny nyertesre 3 klg., két ily, vagy egy nagyobb díj nyerdőre 5 klgmmal több, de nem halmozva. — Erdélyen kívül idomított lovakra még 4 klgmmal több. Tétel 50 frt, fele bánat. Tét és bánatösszeg, fele az első, fele a második lóé. Nevezés 1881. július hó 20-án déli 12 óráig.

V. Eladóverseny. Egyleti díj 500 frk. aranyban. Futhat minden ló. Távolags 2400 meter. Teher 3 évesre 65, 4 évesre 72, 5 évesre és idősebbre 75 klgm., méntre 1 1/2 klgmmal több. Erdélyen kívül született lóra 5 klgmmal több, nem Erdélyben idomított-re még 4 klgmmal több. Urovarok. Üzeti lovar 5 klgmmal több. Tétel 30 frt., fele bánat. Tét- és bánatösszeg fele az első, fele a második lóé. Nevezés augusztus 10-ke déli 10 óráig.

(Vége köv.)

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1881. május 19.
Helyi hírek.

— **Farkas Ödön** zene-conservatorium nagytehetségtől igazgatójának egyik műve adatik elő Budapesten az angol kisasszonyok templomában a trónörökös pár megünnepelésének alkalmából. Mint a Pesti Hirlapban, olvassuk egy H moll sextett ez. Ave Maria, (baryton solova) melyben Vincén Staff s „Delones urhölgyek, Jámor, Melles és Grosz urnak fognak közremlőködni s az orgona kíséretet, valamint az egésznek vezetését Weinberger Gyula ur végzi. — Örvendünk, hogy Farkas ur zeneszerzői tehetősége mind szélesebb körben talál elismerésre. Az érdemes munkának uttörése ez, mert Farkas ur azon ma nap kevés zeneszerző közé tartozik, ki igazi inspirációból munkál — de szerényen s lármakeltés nélkül.

— **A kolozsvári** kereskedői kóroda és segélyegylet saját alapja javára rendezendő nyári táncvizsgalmat június hó 16-án, Urnapján, fogja megtartani a lövölde helyiségében kottós zenekarral. A rendezőség a legnagyobb tevékenységet fejtí ki, hogy a táncvizsgalmat estén minél élvezetesebbé tegye, s a multból ítélve, nincs okunk kételkedni, hogy ez nekik az ideén is sikertülni fog. A meghívók legközelebből fognak szétküldetni.

— **Mátrai ur** egy írni és olvasni tudó kaputos ember, ki egyéb foglalkozás hiányában a kolozsvári magyar nemzeti színház főrendezésével mualja magát — meghívót küldött a királyi trónörökösnek Stefánia főhercegnővel „kötött szent frigyök országos jellegére való különös tekintettel“ a kolozsvári orsz. nemzeti színháznál tartandó díszelőadásra, mely meghívóban szöri-szóra, a Mátrai ur szent nevének aláírásával következő botrányos tájékoztatáságot eláruló szavak olvashatók: Előadatik: „... a nemzeti Szózat és Hymnus koszos kultójának gyönyörű színműve „Csongor és Tünde“. Jó lenne valamelyik magyar elemi iskola pirinyo hallgatója által megmagyaráztatni a főrendező urnak, hogy a Szózatot és Hymnust nem ugyanazon egy „nemzeti“ kültőnk irta ...

— **Forgalmi jelentést** vettünk, mely szerint a New-Yorki „The Singer Manufacturing Co“ varrógépgyár a lefolyt 1880. évben 538,609 varrógépet árusított el.

Hazai hírek.

— **József főherceg**, — mint a nemzeti zenede közgyűlésén Zichy Géza gr. elnök bejelent a napokban fogadta a zenede küldöttségét s a felajánlott lövődnökséget elfogadta. Ennek öröme a közgyűlés Bartay igazgató indítványára elhatározá, hogy emlékérmeket veret, melyek évenként a legszorgalmasabb növendékek között osztassanak ki és az intézet díszterme számára elkészített a főherceg olajba festett arcképét.

— **A tartós esőzések** folytán az Ult folyó Nussbachtól Földvárig kiöntött, a vetéseket és réteket mindenütt vízzel borítva. A károk roppant nagyok. A víz Földvárnál majdnem a vasuti sínek magaslatáig ért el,

— **Boltfeltörés.** Gyergyó-Szent-Miklós-ról írja levelezőnk: hogy ott f. hó 17-én éjjeli 1/2 12 órakor még eddig ismeretlen tettesek egy ottani kereskedő L. A-nak boltját feltörvén az összes készpénzt, a mit találtak mind elvitték. Az eltolvajlott összeg tetemes. [A tolvajoknak csakis kézpénzre volt szüktségük, mert egyebet nem bántottak. A feltörést ugyan észre vették, de későn, mert akkor már a betörőknek csak hűlt helyeket lehetett találni. Kézhez kerítésükhöz a nyomozás a törvény részéről megtörtént, de mostanig legkisebb nyomra se találtak.

— **Veres kereszt.** Dicső-Szentmártonban a veres kereszt-egylet május 17-én tartá meg tavaszi első gyűlését, melyről tudósítónk következőket írja: Jelen voltak gróf Bély Ferencné, az egylet tevékeny elnöke, az ügyért buzgólkodó tagok közül: gr. Horváth Lajosné, Horváth Gáborné, Szilvássy Sándorné, özvegy Kispál Lajosné, Ujfalvi Józsefné, Fekete Albertné. — Elnök melé szavakban üdvözlővén a tagokat, a tanácskozás sorát megnyitotta, első tárgyaló szolgálatán pénztárnok Kinizs Mihály által benmutatott számadás, mely tudásul vétett a felülvizsgálat végett kiadott egy bizottságnak. — Az igazgató választmány tagjainak fele része a szabályok szerint kilépven, az új választás elrendeltetett, s eredménye lett, hogy ismét megválasztattak. — Az egylet céljaira adakozások gyűjtésével az egyesület minden tagja megbízott, ugyan e célból egy majális rendezése lett elhatározva; a rendezésre felkérték: gr. Toldy Horvátné, Szilvássy, Kispálné, — s a siker biztosítására való közreműködés az egyesület minden tagjától elváratik. Az ülésnek más tárgya nem lévén, bezárattak.

— **A magyar tud. akadémia** három osztálya tegnap zárt ülésben határozott a tagajánlások és a pályakérdések fölött. Az I. osztály szavazás után t. tagnak Joannovics Györgyöt, lev. taggá Kehr Albertet s kultagga Butler D-t választotta meg, illetve ajánlja. A Nádasy-jutalmat az osztály nem adja ki, ellenben a Samuel-féle díjat (15 arany), Munkácsi Bernát a csángók nyelvjárásáról irt munkájának a Fekesházy-díjat pedig a 2-ik számú pályamunkának ítélte oda, mely utóbbi jelítés levélkéje csak ezután fog feibontatni. A II. osztály rendes tagnak Torma Károlyt, lev. tagokká Dankó Józsefet, dr. Szentkláray Jenőt, Czobor Bélát s dr. Vécsy Tamást, kultagokká Chantre Ernő francia úsrégészt, D'Olivecrona Kaut svéd jogtudóst s Teixeira de Aragao portugál régészt választotta. — Az akadémiai nagy jutalmat az osztály megosztotta s fele részben Pauler Tivadar „Vesselési s társai összeesküvése“ másik fele részben Pesty Frigyes „Elttit régi vármegyék“ című munkáinak ítélte oda. A Marczibányi jutalmat Szilágyi Sándor „Erdélyi országgyűlési emlékek“ című munkája nyerte el. — A III. osztály rendes taggá báró Eötvös Lorántot levelező tagokká Gelich Richárdot, Kápolnay István ludoviczeumi tanárt s Kriesch Jánost választotta. Elhatározta továbbá, hogy a mennyiségntől s a Lévy Henrik féle jutalomra pályakérdést fog kitűzni.

— **A dohány-csempészet** korlátozása tárgyában követendő eljárás illetőleg a m. kir. pénzügyminisztérium egyetértőleg a közl. ügyi minisztériummal ismét, szigorú rendeletet adott ki. E szerint a pénzügyi közegek megengedtetett, hogy ha szolgáltatni utaznak, a hazai vasutak összes vonalait díjlanul és szabadon használhatják, bárhol ki- és beszállhatnak, továbbá mindenemű árut fölbonthatnak, legyen bár az kéz- vagy nemű kézi- podgyász, az árukat megvizsgálni és a mennyiben a szállítmány vagy csomag tilos árukat vagy dohány-anyagot tartalmazna, tartoznak azt tényleírás felvétele mellett azonnal elkobozni.

— **Hány idegen van a fővárosban?** A bejelentési hivatalnak ugyancsak meggyűlt a dolga a fővárosba érkezett temérdek idegennel. Ötözzavetőlég körülbelül 60,000 lehet a vasárnap óta Budapestre érkeztek száma. A mai napon négy hajón, 15 vasuti vonaton és kocsiokon körülbelül 15,000-en érkeztek. A legutolsó vendéglőkben a legelősebb szobát nem lehet napi 5 forinton alul megkapni.

Vegyes hírek.

— **Százhárom** halálos ítélet. Ausztriában az 1880-ik évben 103 halálos ítélet mondatott ki; ennyi ember ítéltetett akasztófára. 98-nak a király megkegyelmezett, ötön pedig a halálos ítélet végrehajtatott.

— **A prágaiak** flaskója. Prágából sürgönyzik a „Pesti Hirlapnak“ tegnapi kelettel: Az ünnepi bizottság nagy zavarban van. Megállapodás szerint a trónörökösnek az államvasuton kellett volna megérkeznie. Eszerint történet nagy költségű előkészületek. A gyönyörű diadalívek az államvasutnál a Hyberner-strassen majdnem teljesen készek. Mint hitelesen értesültünk, ma délben a helytartóhoz jött sürgöny szerint a trónörökös a Ferencz József vasuton érkezik s így egész más utvonalon vonul be. Emiatt nagy a lehangoltság. A Ferencz József vasutpályára ndvára Weinberg önálló község területén fekszik. Összekocantak azon, hogy ki tartson fogadó beszédet Weinberg, vagy Prága polgármestere?

— **Litré és Podhorszky.** A francia nagy szótár ünnepeit szerzőjéről Litréről minap Pelletan azt bizonyítgatta a „Justice“-ben, hogy nem tud francziánul. Legközelebb pedig a jeles francia nyelvésznek egy oly műve fog megjelenni, melyet magyar tudós, a rendkívüli nyelvismeretekkel bíró Podhorszky Lajos javított ki. Litré ugyanis a Dento „Poklát“ letordította tizenharmadik századbéli francia nyelvre, de a fordítás annyira tele van hibákkal, hogy új kiadást kellett rendezni s ennek czíme így szól: „Dante Pokla, tizenharmadik századbéli francia nyelvre fordította Litré, [kijavította Podhorszky Lajos, a magyar akadémia tagja.“ — Podhorszky most egy tizenkettődik századbéli francia lovag historiát bírál, melyben magyar emberek a hősök. A költeményben, mely a ritmika remeke, egyebek közt vasut is szerepel a Bakonyban már a tizenkettedik században; a csinált utat ugyanis akkor e francziák „chemin ferru“-nek nevezték.

— **Az Egyesült-Államok** elnökének családi életéből egy levelező a következőket beszéli: Garfieldné asszony nagy barátja az egy-szertőségnek [és háziasságnak. Szeretotremelő szerény megjelenése s mindenki iránt való szíves barátsága rövid időn a legnépszerűbbé tette mindazon asszonyok közt, a kik valaha a fehér házban laktak. Garfieldné asszony csinos termes nő mintegy 8 évvel ifjabb férjénél. Garfieldnek négy fia és egy lánya van életben; két gyermeke meghalt. A legnagyobb fia Harry 16 éves, Jim (James) 14, Moly (a leány) 13, Irwin 10 és Abram a legkisebb 8 éves. Az elnök politikai tevékenységén kívül tudvalevőleg sokféle tanulmányt foglalkozott: történelemmel politikával, nemzetgazdasággal, matematikával, zenével és különféle klasszikus nyelvekből való fordítással. Első ízben történt, hogy egy elnök az anyját a fehér házba vitte. Az öreg Garfieldné egy gazdaember özvegye nyolczvan éves igen értelmes, derék öreg asszony, hófehér hajjal, de igen jó egészséggel. Fia az öreg asszonyt ki ifjú korában mint özvegy sokat volt kénytelen dolgozni, hogy gyermekeit jól nevelje, most is nagy tiszteletben részesít, épen úgy mint gyermekéveiben. Az asztalnál a hóhelyet mindig az öreg asszony foglalja el, s ha a legelőkelőbb vendégek vannak is jelen, mindig ő vesz először az ételekből. A fehér házban, a család lakása mellett egy szép szoba van számára berendezve, melynek pompája bizonyára sokszor eszébe hozza azt az időt, Mikor szegényes gyönyörűségben gyermekeire mosott, főzött és sorsukon aggódott.

A

„Kelet“ magántáviratai.

(Magyar távirati iroda.)

A trónörökös pár megérkezése.

Fogadás a pályaudvarban.

(Magyar távirati iroda.) Budapest, máj. 18. Kevéssel 4 óra után lobogós árbcokkal, fűzérekké, czimerekkel díszített pályaudvarba riadó éljenzés közt berobogott a külön vonat. Trónörökös párt fogadták József főherceg, miniszterelnök, egy magyar belga konzul, főhadparancsnok, megyei főispán, főkapitány, egyleti hűlgyek, főurak, a városi hatóság élén Ráth főpolgármester következő beszéddel: Fenséges császári és királyi trónörökös főherceg ur! Fenséges császári és királyi főhercegné asszony! Míddön fenségeitek, mint legboldogabb házaspár, Magyarország fővárosát, egykoron királyi székhelyöket magas látogatásuk szorcséjében először méltóztatnak részesíteni, csak az őszinte hódolat legkedvesebb kötelességét teljesítjük, midőn fenségeitök szorcséjében megérkezésük első percében Budapest főváros területén és a főváros közönsége nevében a legbensőbb örömmel és legmélyebb tisztelettel üdvözljük, feledhetlen leend előttünk azon nap, melyen fenségeitek nemes szívüknek milliók által áldott szövettségét megköötték, de kétszerte feledhetlen ezen órának emléke, melyben fenségeitek legmagasabb látogatásuk által nemzetünk és fővárosunk iránti kegyes bajlandóságuk bizonyágát nyujtani méltóztatnak.

A lelkesedés, mely ez alkalommal fenségeitek legmagasabb személyét környezi, nem csupán a főváros közönségének lelkesedése, hanem az egész nemzet szívének dobbanása, nem fellobbanó láng, hanem oltártűz azon hűség ragaszkodásnak, melylyel fenségeitek, mint egykoron alkotmányos királyunk és királynénk magas személye iránt keblünk mélyből viseletünk. Boldog leend a főváros, boldog a nemzet, ha miként mi fenségeitek kegyes hajlamaiban leljük legfőbb örömlünk, azonképpen sikertőlend feláldozó szeretetünknek fenségeiteknek körünkben időzését minél kellemesebbé, minél kedvesebbé tenni. Isten hozta, isten tartsa meg fenségeiteket. Éljen a trónörökös főherceg pár!

A trónörökös válasza.

A lelkes éljenzés csilapultával Rudolf trónörökös magyar nyelven következőleg válaszolt: „Kedves nóm forró vágya teljesült, midőn jöt Budapestre kísértém, örömmel jöttünk, mert jól tudjuk, hogy a közmondás magyar szívéllyesség, melylyel itt találkozunk, őszinte kebelből ered és önk szeretete környe-

zendi unokáját azon dicső férfunak, ki Budapestén élte legboldogabb napjait.“ Ujabb éljenzés hangzott fel. A trónörökös ezalatt megszemlelte a díszszádot, mely érkezettek a néphymnus mellett tisztelettel fogadta. Kammermayer polgárnagy átnyujta Stefánia főhercegnőnek a város díszbokrétáját. Adlerné a nőegyletetét, Stefánia főhercegné meghatottan megköszönte. Erre a trónörökös karon fogva kocsihoz ment, utban egyleti nők sorai közt. A trónörökös Berchtold és Bánffy grófnéval kezét fogott. A Gellért begyi ágyuk durrogása mellett a menet megindult.

A menetben 43 tagu dísz lovas banderum nyitotta meg a sort, elől gr. Károlyi Pieta, köztök Szapáry, Zichy, Keglevich, Apponyi Albert, Csekonics, Andrássy grófok, Rohonczy, Blaskovich és többen fényes díszmagyarban, díszes számmal. Utánok a főpolgármester, ezután a trónörökös udvari kocsija előtűtarokkal, hajporos, ke-rek sipkás udvari kocsisokkal, ezután követték József főherceg, a miniszterelnök, a pénzügyminiszter és a többi, az udvari kocsi után a főurak díszkocsijai következtek csatlósokkal, huszárokkal s végül a fővárosi küldöttség díszkocsijai. Az uton a testületek, iskolák és egyetemi fiatalság képeztek sorfalat s folytonos éljenzések közt vonult be a menet. Az alaklokból, erkélyekből kendők lobogtatása mellett a menet a budai vára ért, hol a minisztérium többi tagjai, a képviselőház, a főrendiház és a tábornoki kar által fogadtattak. Az országgyűlés nevében a primás üdvözlötte trónörökös párt a díszteremben.

A fogadtatás máj. 19.

Budapest, május 19. Ma délelőtt a megállapított program szerint megtörtént az összes az ünnepélyre érkezett díszküldöttség fogadtatása. Már 10 óra előtt kezdődött a felvonulás a királyi várba. A testületek díszruhában részint kocsin, részint — mert elég kicsi nem volt kapható — gyalog vonultak Budára.

Először fogadtattak a fővárosi küldöttség, utána a főpapság, mely az alsó négysszög második előtermében foglalt helyet. Ezeket a megyék és városok küldöttségei követték, kik a nagy teremben állottak. A Magyar Tudományos akadémia a felső négysszögteremben fogadtattak.

Esti 8 órakor estély tartatik az udvarnál, melyre a fogadott küldöttségek is hivatalosak.

Nászajándék átnyujtása.

Fél tizenegykor a fővárosi küldöttsége átnyujtotta fővárosi nászajándékát. Az átnyujtás alkalmával következőleg szólt Ráth főpolgármester:

„Fenséges császári és királyi trónörökös főherceg ur! Fenséges császári és királyi főhercegné asszony! Mint az áldott nap, mely életet keltő sugarait kunyhóra és palotára egyaránt árasztja, oly általános örömet és lelkesedést keltett, minden hazafi s e főváros minden polgára szívében Fenségek boldog egybekelésének nagy eseménye és ez igaz hazafiai örömlünk tetézi hálaérzetünk a felett, hogy Fenségek boldog házaseletük első napjaiban a főváros magas látogatásuk szorcséjében részesíteni méltóztatnak, Budapest főváros közönsége lelkesült szívvel üdvözlí Fenségeitek e királyi várak termeiben, melyek fejedelmi fényét évszázadok történelme és a Felségek királyi ház iránti törhetlen ragaszkodásunk, kétszeresen magasztossá emeli. E falak örök ezer éves állami létünk palladiumát, a szent koronát, mely Fenséged dicső őseinek, s egykoron Fenségednek homlokát is díszítvén felszentelt záloga azon örök frigynek, mely nemzetünk a Fenséges uralkodó házzal elválhatlanul egybeköti. E falak voltak tanui azon századokra kiható munkásságnak, melylyel Fenséges asszonyunknak megdicsőült nagyatyja nemzetünk, s különösen fővárosunkat soha nem muló hálára kötelezte.

Örök emlékezteti leend fővárosunkra nézve fenségek magas látogatása, mely nemes szívük megköött szövetség feletti lelkesült örömlünk határtalanán emelte. És ezért áldásunk által kísért házassági egybekelésük s megtisztelő kegyes látogatásuk emlékeül fogadják fenségek kegyelmesen Budapest főváros közönségétől ez ékszer, s legyen ez hosszú időn át marandó bizonyítéka azon őszinte ragaszkodásnak és szeretetnek, a mely a város lakosságának keblét fenségek irányában eltölti, fogadják azt kegyelmesen úgy is, mint a törekvő magyar műipar szerény termékét és netáni fogyasztószait feledtessék el fenségekkel azon érzelmek megmérhetlen bensősége, a melyek annak hódolatteljes átnyujtását kísérik.

A főváros közönsége fenségek iránt táplált változatlan érzelmek minél méltóbb kifejezést óhajtan adni, nem malszthatta el a magasztos öröm e napjait az emberszeretet egy tényével is meg-

örökíteni. E nemes cél által vezéreltve a királyasszonyunk ő felsége dicső nevét viselő leányárvaházban hat árva-leány befogadására újabb alapítványt tett, s azon alázatéljes kéremlen járul fenségek elé, hogy e hat alapítványi helynek fenséges főhercegné asszonyunk nevéből leendő elnevezését kegyelmesen megengedni méltóztassanak. Hisszük és reméljük, hogy alázatos kéremlünk teljesítése fenségek nemes szívének hajlamával találkozni fog, s kérjük az ég urát, árássa fenségekre mindenható kegyelmének egész tárházát és tegye részessévé fenségeket a földi lét minden örömeinek zavartalan boldogságával!

Rudolf trónörökös válasza.

Rudolf trónörökös erre következőleg válaszolt: Mélyen meghatva mondok kedves nóm nevében is köszönetet a magyar főváros lakóinak lelkesült fogadtatásunkért s a legtisztább szeretet boldogító jelenségeiért, miket drága emlékül fogunk szívünkben örökre megőrizni. A szeretet és valódi rakaszkodás nagybecsű kifolyásaként örömmel fogadjuk e díszes nászajándékot is, mely fényes tanúságot tesz a magyar művészet nagyszerű haladásáról. A legnagyobb készséggel adja kedves nóm beleegyezését, hogy az egybekelésünk emlékére tett játékonny alapítvány nevét viselhesse. Közöljék uraim küldöikkel meleg köszönetünket és biztostsá a főváros közönségét változhatlan vonzalmunk és őszinte rokonszen-vtünkről.

Stefánia válasza.

Stefánia Főhercegné magyar nyelven következőleg válaszolt: Mély megindulással jöttem Magyarország fővárosába, mely lelkesnek annyi szent emléket nyujt. Ez vala dicsőült nagyatny kedvenc lakhelye, ez jó anyám édes szülőföldje, melyet már zsenge koromban szeretni tanított. Szívem mélyéből köszönöm tehát, s az öröklött szeretet egész teljességével viszonzom jó kívánataikat.

Rudolf trónörökös az akadémia küldöttségéhez.

Rudolf trónörökös válasza az akadémia küldöttségéhez következő volt:

Örömmel fogadom az akadémia szerencse kívánatait, kintintetésnek tartom, hogy önk szívesek valának az akadémia tagjai közé felvenni és ezáltal kezdő irodalmi munkásságom méltányolni. A körül-mények szerencsés találkozás az, hogy most illi az akadémia felszázados munkásságának ünnepét mert alkalmat nyujt nekem, hogy megjelenve önk körében kifejezhessem nagyrabecsülésem a kulturai törekvések iránt, melyeket a magyarnemzet buzgon ápol, elismerésem azon intézetnek, mely a tudományoknak magyar nyelven való terjesztésében már is nagy eredményeket ért el.

Athén, május 18. A „Pol. Corr.“ jelenti, hogy a görög ministeriumban közelebből változások várhatók, a menyiben az igazságügyi és közoktatástügyi tárcákra véglegesen Karpalos és Rikakis képviselők vannak kiszemelve.

Bécs, május 18. A „Pol. Corr.“-nek jelenti Janinából, hogy az epirus-thessaliai török csapatok összege május hó elején Epirusban 19,800 főre, Thessaliában pedig 37,000 főre rug.

Páris, máj. 19. A francziák ma valószínűleg elfoglalták mátert.

Konstantinápoly, május 19. A franczia nagykövet utasította smyrnai consult-hogy Midhát pasától a menedéket tagadja meg s távoztassa el a consulatusból. Többi követ hasonlóan utasította saját consulatását. Smyrnából jelenti, hogy Midhát a főparancsnokságnál önkényt jelentkezett.

Ünnepélyes díszelőadás. Dicsőősegen uralkodó apostoli királyunk és királyunk fenséges fioknak, Rudolf cs. és kir. főherceg és trónörökös urnak Stefánia belga királyi hercegnő ő fenségevel kötött házassági frigyök örömlünnepére.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Rendk. bérlet 11. szám. Kolozsvárt, pénteken, május 20 án. Fényes kiállításal és új díszletekkel itt először:

Csongor és Tünde.

Színmű a magyar regvilágból, 3 felvonásban. Irt: Vörösmarty Mihály. Színre alkalmazta: Panlay Ede, kinek tervezete szerint rendezi: Mátrai B. B. Zenéjét szerzik: Erkel Gyula és Allaga Géza. (Karmester: Serly Lajos.)

Kezdeté 7 1/2 órakor, vége 10-kor.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

BÉKÉSY KÁROLY.

Magyar kir. államvasutak menetrendje.

(Keleti vonal.)

Érvényes 1880. évi szeptember hó 10-étől.

Nagyvárad—predeali irány.

Allomások		Gyors- vonat	Személy- vonat	Teher- vonat	Allomások		Gyors- vonat	Személy- vonat	Teher- vonat
		202. sz.	204. sz.	202. sz.			2. sz.	4. sz.	42. sz.
		óra perc	óra perc	óra perc			óra perc	óra perc	óra perc
Budapest	Elind.	10 10	7 30	— —	Karácsonfalva	— —	2 35	1 28	
Czegléd	"	11 40	10 20	9 15	Balázsfalva	10 09	2 50	2 01	
Püspök-Ladány	"	1 55	2 10	1 56	Hosszu-Aszó	— —	3 07	2 28	
Nagyvárad (Vendéglő)	Erk.	3 20	4 18	5 25	Mikeszása	— —	3 23	2 59	
Nagy-Várad	Elind.	3 25	5 —	6 50	Kapus (Elágazás Nagy Szeben felé)	Erkez.	10 42	3 41	3 28
Várad-Velenceze	"	— —	5 19	6 43	Kapus (Vendéglő)	Elind.	10 49	3 51	3 52
Fugyi-Vásárhely	"	— —	5 20	7 05	Medgyes	"	11 03	4 11	4 37
Mező-Telegd	"	3 56	5 42	8 00	Eczel	"	— —	4 30	5 08
Elesd	"	— —	6 10	9 03	Erzsébetváros	"	11 25	4 44	6 00
Rév	"	4 31	6 34	10 00	Dános	Erkez.	— —	5 04	6 39
Csucs (Vendéglő)	"	5 28	7 28	12 20	Segesvár (Vendéglő)	Elind.	11 51	5 22	7 09
Bánffy-Hunyad	"	6 1	8 15	2 00	Segesvár	"	12 11	5 32	
Sztána	"	— —	8 26	2 34	Héjasfalva	"	12 26	5 50	
Egeres	"	— —	8 50	3 20	Erked	"	— —	6 28	
Magyar-Gorbó	"	— —	9 14	3 42	Bene	"	— —	6 50	
Magyar-Nádas	"	— —	9 20	4 20	Kacza	"	— —	7 11	
Kolozsvár (Vendéglő)	Erkez.	7 08	9 40	4 52	Homoród-Kőhalom	"	1 29	7 29	
Kolozsvár	Elind.	7 18	10 14	5 20	Alsó-Rákos	"	— —	7 56	
Apahida	"	— —	10 36	6 00	Agostonfalva	"	2 04	8 18	
Kolozs-Kara	"	— —	10 47	6 18	Köpecz	"	— —	8 26	
Virágosvölgy	"	— —	11 28	7 26	Apáca	2 24	8 51	9 04	
Gyéres	"	8 30	12 04	8 49	Mogyoros	"	— —	9 23	
Kocsárd (Elágazás M.-Vásárhely felé)	Erkez.	8 51	12 38	9 41	Földvár	"	2 44	9 40	
Kocsárd (Vendéglő)	Elind.	8 53	12 48	9 30	Botfalva	"	— —	10 12	
Maros-Ujvár	"	— —	12 56	9 42	Brassó	3 25	10 31	11 07	
Felvincz	"	— —	1 03	10 00	Derestye Hétfalu	"	— —	11 39	
Nagy-Enyed	"	9 17	1 27	11 00	Tömös	4 03	— —	— —	
Tövis (Elágazás Gyulafehérvár felé)	Erkez.	9 38	1 47	11 35	Predeal	Erkez.	4 28	— —	
Tövis (Vendéglő)	Elind.	9 40	2 07	12 34	Bukarest	"	10 35	9 00	

Kocsárd—marosvásárhely

Állomások		Vegy. von.		Vegy. v.	
		112. sz.		116. sz.	
		Minden nap		Minden nap	
		óra	perc	óra	perc
Kocsárd (vend.)	ind.	9	10	4	00
Kecze	„	9	46	4	36
Maros-Ludas	„	10	18	5	08
Maros-Bogát	„	10	29	5	19
Csapó-Radnóth	„	11	13	6	05
Nyárádtó	„	12	02	6	54
M.-Vásárhely	Erk.	12	26	7	18

Tövis—gyulafehérvár

Állomások.	Vegy. von. 212 sz.		Vegy. v. 214. sz.	
	Minden nap			
	óra	perc	óra	perc
Tövis (vendéglő) Ind.	2	39	8	20
Gyulafehérvár (v.) Ér.	3	11	9	10
Gyulafehérvár (v.) Ind.	3	26	—	—
Arad Ér.	11	50	—	—

Kapus—nagyseben

Állomások.	Vegy. v.		Vegy. v.	
	312 sz.		316 sz.	
	Minden nap			
	óra	perc	óra	perc
Kapus (vendéglő) „	11	10	4	25
Nagy-Selyk „ „	11	49	5	02
Ladamos „ „	12	34	5	45
Vizakna „ „	1	14	6	23
Nagy-Seben „ Erk.	1	41	6	50

Jegyzet. A vastagabb keretbe nyomott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig számított éjjeli időt jelentik.

Sz. 2439. 1881.

Hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszék mint urbéri bíróság kiküldött bírójával közli, hogy a diósi erdő és legelő elkülönítése iránt függőben levő birtok rendezési ügyben a képviselői rendezése és működő mérnök megválasztásával kezdődő elömlőmunkálatok határ idejéül 1881 évi június hó 31 d. e. 9 órája tüzeltet ki — mikorra az összes érdekelt Diós községébe a faluházához megidéztetnek.

A kolozsvári kir. törvényszék mint urbéri bíróság nevében 181. április hó 11-én.

Horváth Kálmán.

(270) 3—3

k. trv. bíró.

K.-Monostori PALACZK-SER.

Vidékre megrendelhető

a k.-monostori serháznál.

1 láda (25 üveg) ára 6 frt 50kr.

a kolozsvári vasúti állomáshoz szállítva.

Az üress üvegek 8 kr-ával, jó karban levő láda 5 kr-ba visszavevődik.

Bérmentve viszaküldve.

(231)

10—10

Az 1873. bécsi világkiállításon haladási és emdreréem-mel

Kitüntetett

Perlmoosi Portland Cement

ÉS

Kufsteini vízhatlan mész

friss minőségben

a legolcsóbb árakon

KAPHATÓ:

Gergely Ferencznél

a kufsteini hydraul mész és Perlmoosi Portland Cement gyár részvénytársulat főraktárában

(106)

Kolozsvárt, fűtér 2 sz.

7—10

Az ifjúság szépségét a legkésőbb aggkorig megóvni, minden hölgy főfeladata.

mely kiválóan megelőzi a bőr leggyorsabb elöregedését. Ennek tisztaságát és gyönyörű megtartását, idomítását és frissítését, foltok vörösségét, szepő és minden bőrszennyeződést, ugyanint különösen a ráncokat és redőket azonnali és tartós megsemmisítése, kiválóan eszközölhető az anyira kitűnő, hatásában meglepő

RAVISSANTE

du dr Lejosse & Paris

hivatalosan megvizsgált egyetlen ártalmatlan bőrápoló szer által. Páris, London, Bécs, Budapest elegáns hölgyvilágának legértékesebb töltete titka a fiatal kor frissességét, az aggkorban való megtartását: egyszerűen jónak bizonyult, és mint első szépség-szer egy hölgynek pipereasztaláról sem szabad hiányoznia.

Egy nagy eredeti üveg ára 2-50
Egy kis eredeti üveg ára 1-50
(használati utasítással.)

Ravissante szappan

a legjobb és legfinomabb illatos mosó szappan a bőr szépsége és javítására. Használata után a bőr bárszony finom lesz, és igen kellemes szagot tart meg. — Sokáig tart és ki nem szárad, a ki egyszer megkísérelte, az soha többé nem használ más szappant.

Egy doboz (3 db) ára 1 frt 35 kr. egy db. 50 kr.

Ravissante arczpor.

A párisi és londoni hölgyvilág: valamint a legtöbb művész legkedveltebb arczpora. Mindazon t. hölgyek kik egyszer használták, meggyőződtek, hogy a

POUDRE RAVISSANTE felül-multhatat

lan, igen jól tapad, láthatatlan, és természetes üdöséget ad a bőrszínnek tehát legjobban ajánlhatjuk.

Nagy doboz ára 1 frt. Kisebb 60 kr. fehér vagy rózsaszínű.

Felül multhatatlan és teljesen ártalmatlan a

RAVISSANTE FOGPOR

mely a fogakat hófehérre tisztítja, odvasodástól és bűzösítés-től megóvja.

Savmentes semlegesítő, vízben oldó alkatrészekkel bir, a fogak tökéletes tisztítását lehetővé teszi, s azok mellett természetes színüket és fényüket megtartják, és sem vegyileg, sem erőműtve nem lesznek megtámadva: a könnyenverző foghús természetes erejét megkapja a szájjal pedig kellemesen föllesz frissítve. Egy doboz ára 50 kr.

A ki szép és egészséges fogakat óhat, a győződjék meg mihamarabb egyetlen kísérlet által, hogy mily kitűnő, majdnem csodálásra méltó hatású a

Ravissante-szájvíz.

Minden savaktól mentes, s a fogak apó-lására legalkalmasabb éltető és balsamos növényanyagokból készítve. — Általa a foghús megerősödik, a fogak zománca ápolva, a rothadás elkerülve lesz. 10 csepp elegendes beöle egy korty-vízzel, mely vegyülékkel a fogak bevezetett tisztítása után, a szájjal jól kiöblítették és soha sem kellend fogfájásban szenvednünk.

Nem létezik más készítmény, mely mindennapi használatnál oly hasonlíthatlan jó eredményt biztosítana a fogak szépségére és fentartására nézve, mint a Ravissante szájvíz, mely a fogakat oly veszélyes fogkó-lerakódását, és a szájjal a legkellemesebb frisséget és üdöséget kölcsönözi.

Egy eredeti üveg ára 1 frt.

Valódi minőségben, nagyban és kicsinyben kaphatók a központi főraktárban

Schwarz Friderika, íratgyógyásztárában

Budapest, városházter 9. szám, „Haris-bazar”.

Levélbeli megrendelések a pénz beküldése vagy utánvétel mellett postafordultával teljesíttetnek.

Raktár Kolozsvárt: Valentini Adolf, és Biró János gyógyszerész utakkal és a legtöbb vidéki illatszer- és gyógyszerárakban.

Minden eddigi világtárlaton és orsz. kiállításon a legnagyobb díjjal kitüntetve.

ELSŐ MAGYAR
Gép- és tűzoltószer-gyár,
harang
és
érezőntöde.

Hazánk legnagyobb, korszerűen berendezett gyára

HARANGOK, TŰZOLTÁSZATI és VIZMŰINTÉZETI GÉPEK

KÉSZÍTÉSÉRE,

a gyárral kapcsolatos vízművezetési osztály a jelenben egyedüli beföldi szivattyúgyárt képezi, melyben minden czélnak megfelelő szivattyúk és szivattyús kútkák jóállás mellett készíttetnek.

Képes árlap kívánatra bérmentve megküldetik.

Nyomatott a „KELET” nyomdájában Kolozsvárt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.